

EINDSCHOT

Aris-coach Anne van Dijk (midden) met zijn spelers tijdens een time-out. FOTO HENK JAN DIJKS

Alles opzij voor dat ene stoeltje

Voor de derde keer in zijn loopbaan maakt Anne van Dijk (52) het seizoen af als interim-hoofdcoach bij een eredivisie-team. Hij maakt er geen geheim van dat hij verder wil bij Aris. Na de play-offs, die morgen beginnen, gaat hij met de club om tafel. „Ik wil mezelf toetsen.”

FREDERIK BIERLING

Het P-woord is heilig in het basketbal. Play-offs kunnen een seizoen maken en breken. De plotsklaps vertrokken Aris-coach Tony van den Bosch sprak bij zijn aantreden in Aalst niet voor niets dat hij een team achterliet dat zich al had geplaatst voor de play-offs. Oftewel: missie geslaagd. Dat het aantal zeges minimaal was, meldde hij niet.

Aan zijn opvolger Anne van Dijk de taak iets te maken van die play-offs. Morgenavond in Zwolle is de eerste wedstrijd van de *best-of-three*-reeks tegen Landstede Basketball. „De eerste ronde overleven zou fantastisch zijn. Maar als we twee keer zo spelen als vorige week (toen Aris in Zwolle nipt verloor met 88-87, red.) gaat iedereen ook enthousiast naar huis. Het is geen *do or die*.”

Van Dijk haalt, zoals hij zelf zegt, beloning uit het proces. Jarelang hield hij zich bezig met talentontwikkeling, onder meer bij het Regionaal Trainingscentrum Noord en nationale jeugdselecties. Soms zette hij een speler bewust op een positie die niet de zijne was. Dat zo iets ten koste ging van het resultaat was voor hem van ondergeschikt belang; de speler werd er beter van en daar ging het hem om.

Over zijn eigen loopbaan kan hij kort zijn. „Die mag geen naam hebben. Ik moest het in het veld vooral hebben van leiding geven, organise-

ren en hard verdedigen. Ik stond altijd tegenover de beste speler van de tegenstander.”

De geboren Stadjer speelde in zijn jeugd bij Celeritas en Olympia en kwam na een verhuizing naar Rolde terecht bij Assist Assen. Tijdens zijn studie basketbalde hij nog even in Delft (‘daar heb ik veel dingen gedaan waar ik geen punten kreeg’) om vervolgens terug te keren bij Assen. Zonder vooropgezet plan legde hij daar de kiem voor zijn trainerschap. „Ik ging kijken bij het team van mijn vriendin – nu mijn vrouw – en toen zeiden ze: als je er toch bent, kun je ons ook wel gaan coachen. Ik: oh, oké. En na de wedstrijd was het: je kunt ons ook wel gaan trainen. Ik: nou, oké.”

Van Dijk kreeg er lol in, besloot zich te bekwamen en heeft sindsdien een uitgebreid cv opgebouwd en ervaring opgedaan op alle niveaus. Er zijn weinig landen in Europa waar hij niet is geweest met zijn teams. Van Dijk deed zelfs al eredivisie-ervaring op. Rond de eeuwwisseling fungeerde hij tweemaal als interim-coach bij het toenmalige NUVA/Drenthe, maar de Van Dijk van toen is niet de Van Dijk van nu. „Ik was zo groen als gras.”

Gepokt en gemazeld aast hij nu openlijk op het vrijgekomen ‘stoeltje’ bij Aris. Hij sprak zijn ambitie al uit toen hij vorig jaar het assistentschap bij Aris aanvaardde. Sterker, toen Aris twee jaar geleden op zoek ging naar een opvolger voor Klaas

Anne van Dijk: ‘Die Ferrari op de oprit, die gaat er toch niet komen’

Stoppels, liet Van Dijk al weten in te zijn voor die functie.

Hij heeft er alles voor over. Mocht hij tot overeenstemming komen met Aris, dan geeft hij zijn baan als projectleider in de geotechniek op. Lachend: „De luxe om mijn baan op te geven heb ik eigenlijk niet, maar ik kan niet op twee paarden wedden. En ach, die Ferrari op de oprit, die gaat er toch niet komen. Ik moet werken tot ik dood ga. Dit is voor mijn geestelijk welzijn ook belangrijk. Als ik hoofdcoach word, wil ik het goed doen. Ik wil mezelf toetsen: kan ik dit echt? Dan kun je het niet half doen.”

Van Dijk kijkt met veel plezier terug op zijn samenwerking met Tony

van den Bosch. „Ik heb bijna anderhalf jaar met hem gewerkt, een bijzonder sympathieke kerel met ontzettend veel ervaring. En hij was ook grenzeloos bereid die kennis met mij te delen.”

Toch is Van Dijk zeker geen kloon van de Vlaming, verre van dat zelfs. „Ik ben een ander mens met een andere achtergrond en een andere opleiding, en ben dus ook een andere coach. Hoe je bijvoorbeeld kennis overdraagt, daar stond ik anders in. Dat komt ook door mijn talentontwikkelperiode.”

Van den Bosch kon zijn spelers behoorlijk afbranden. Nathaniel Musters kan erover meepraten. „Nate heeft daar wel last van gehad”, zegt Van Dijk. „Dat soort dingen doe ik anders. Dat is geen verwijt aan Tony, maar ik doe het anders. En of het werkt, dat weet ik niet. Tony zit dertig jaar in het vak, dat kan ik niet zeggen. Ik probeer op mijn manier de agressie en de intensiteit op te schroeven. En ik moet zeggen: ze pakken het goed op.”

Aris kent slechte generale repetitie

Twee dagen voor de start van de play-offs heeft Aris niet aan het zelfvertrouwen kunnen werken. Rotterdam heerste gisteren in het Kalverdijkje: 75-100. Voor Aris, dat het moest stellen zonder topscorer Nick Masterson, stond er weinig op het

spel in het laatste competitieduel. Alleen door te winnen met meer dan 47 punten kon Rotterdam de nummer zeven op de ranglijst nog passeren. Aan het eind van het derde kwart was het verschil 27 punten (52-79), maar verontrustend werd het nimmer.